

Giới thiệu Chụp Trộm Chàng Trai Bọ Cạp

Editor: Moe

Bìa truyện: B3 + Gieo

Số chương: 8 (Đã hoàn)

Nhân vật chính: Điền Điền & Từ Minh Phong

Đoạn trích nhỏ:

Điền Điền giấu đầu lòi đuôi mà giải thích với Từ Minh Phong:

"Bạn cùng phòng đôi trang điểm cho em, rồi máy cô ấy còn đưa em cái váy này."

Điền Điền giấu đầu, mắt tự nhiên giải thích, cô sợ Từ Minh Phong tưởng bờ rằng vì gặp anh nên cô mới mắt công chừng diện. Thế thì mắt mặt lăm!

Từ Minh Phong "À" một tiếng rồi nói: *"Tay nghề trang điểm của bạn em không tệ."*

Điền Điền "..."

Từ Minh Phong lại nói tiếp: *"Chiếc váy của bạn em cũng không tồi."*

Điền Điền không nhịn được mà bĩu môi nói: *"Nam sinh khác đều khen em xinh đẹp, tại sao anh chỉ khen quần áo và trang điểm của em?!"*

Từ Minh Phong nghe vậy thì nhướn mày: *"Nam sinh khác? Là ai?"*

Anh hơi cúi người nhìn thẳng vào mắt Điền Điền, để cô không thể trốn tránh, *"Nam sinh nào khen em?"*

Điền Điền nghĩ nghĩ, *"Có vài nam sinh."*

Từ Minh Phong: "....."

Sau đó Điền Điền lại nói: *"Có một đám nam sinh."*

Nhìn mặt Từ Minh Phong như ăn phải thuốc nổ, lúc này Điền Điền mới cảm thấy hài lòng khi bọn họ hoà nhau được một lần.

Bạn đang đọc truyện *Chụp Trộm Chàng Trai Bọ Cạp* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

Lúc Từ Minh Phong đến sân huấn luyện tennis thì những người trong đội hầu hết đã đến đông đủ. Bọn họ thấy anh là lập tức trêu chọc:

"Từ Idol, huấn luyện viên mời cậu đến ăn phòng uống trà kìa!"

Từ Minh Phong cảm thấy bản thân thật sự xui xẻo, anh bắt đầu đi thở dài một hơi, sau khi thay xong quần áo liền đến văn phòng của huấn luyện viên.

Từ Minh Phong gõ ba tiếng lên cánh cửa, bên trong phòng truyền ra một giọng nói vừa đủ để anh nghe thấy:

"Vào đi."

Từ Minh Phong mở cửa tiến vào trong, huấn luyện viên đang ngồi ở trước bàn làm việc, ánh mắt nhìn chăm chăm máy tính, một tay chống cằm còn một tay thì di chuyển con chuột trên bàn.

Huấn luyện viên thấy Từ Minh Phong tiến vào, bà ngừng đầu nhìn chàng thanh niên trước mặt với ánh mắt sâu xa, sau đó lập tức cười lạnh:

"Xin nghỉ có một ngày đã nhanh chóng trở thành người nổi tiếng, sau này cậu không cần phải đánh tennis nữa, về chăm chút vẻ bề ngoài rồi tiến vào giới giải trí làm mình tinh đi."

Huấn luyện viên tâm hơn bốn mươi tuổi, kiểu tóc đuôi ngựa được buộc có chút cầu thả, trên mặt mang theo sự nghiêm khắc trầm tĩnh lắng đọng dần theo năm tháng, ngày thường huấn luyện viên cực kỳ nghiêm khắc nên các thành viên trong đội tennis thường gọi bà là Duyệt Tuyệt sư thái — Từ Minh Phong cảm thấy hôm nay chính mình có khả năng sẽ phải phơi bày tại văn phòng này.

Từ Minh Phong vừa mới dành được quán quân của giải cấp tỉnh nên gần đây huấn luyện viên cũng thoải mái với anh hơn, hôm qua anh chỉ muốn ra ngoài xả hơi, vốn dĩ chuyện này đã giấu được huấn luyện viên... nhưng ai ngờ lúc anh ra ngoài bị mặt thi đấu với bạn lại bị người ta chụp ảnh, hơn nữa anh còn được tung lên mạng.

Trong một đêm anh đã trở thành người nổi tiếng và có thêm vô số fan hâm mộ, đồng thời chuyện anh nói dối xin nghỉ để ra ngoài thi đấu cũng bị huấn luyện viên phát hiện.

Advertisement / Quảng cáo

Ngoài việc bị dạy dỗ một trận tề tât thì Từ Minh Phong còn bị phạt chạy.

Bên cạnh khu huấn luyện của các anh có một ngọn núi, nơi này thường xuyên có người đến đây để đi bộ thể dục, bậc thang được xây dựng kéo dài từ chân núi lên đến đỉnh núi, mà anh thì bị phạt chạy lên tận trên đỉnh núi rồi lại phải tiếp tục chạy ngược trở về.

Huấn luyện viên cài đặt phần mềm định vị vào điện thoại di động của anh, hơn nữa còn nổi hứng đi mượn ống nhòm của nhà trường rồi ngồi thoải mái rung đùi ở đỉnh hóng gió dưới chân núi để giám sát Từ Minh Phong chạy phạt.

Từ Minh Phong vừa chạy vừa nghiêng răng nghiêng lợi chửi thề: Nếu để anh bắt được cái người chụp trộm ngày hôm qua, anh nhất định phải chửi cho một trận.

Lúc Từ Minh Phong chạy lên đến đỉnh núi, cả người đã ướt đầm mồ hôi. Mặc dù thời tiết tháng hai không nóng lắm, nhưng anh chạy thực mạng như vậy, không đổ mồ hôi mới là lạ.

Tuy biết rằng mới vận động xong thì không thể ngồi xuống, nhưng Từ Minh Phong thật sự không còn sức lực để đứng, anh đứng nghỉ trong chốc lát rồi đặt móng ngồi ở bậc thang cao nhất.

Từ Minh Phong tuy ý nằm xuống, anh dùng mu bàn tay che đi đôi mắt của mình và chờ cho cơ thể khôi phục lại thể lực bình thường.

Không biết Từ Minh Phong đã nằm bao lâu, mồ hôi trên người anh đã bị gió thổi khô. Anh đang định ngồi dậy thì nghe được một giọng nói cách đó không xa.

"Đứng rồi, cứ đứng yên như vậy... mặt trời đang đẹp lắm, cậu hơi quay đầu lại rồi nhẹ nhàng mỉm cười đi... đứng là như thế, được rồi!!! Xinh lắm."

Từ Minh Phong nhu mày.

Advertisement / Quảng cáo

Giọng nói này có chút quen tai.

Anh đột nhiên đứng dậy nhìn xung quanh một lượt, quả nhiên liền nhìn thấy người mà anh từng gặp hôm trước đang đứng dưới một gốc cây anh đào.

Dưới tàng cây là thiếu nữ xinh đẹp mặc váy trắng dài thướt tha, dáng người nhỏ nhắn cùng nụ cười tươi với hai lúm đồng tiền, chỉ cần đứng dưới gốc cây anh đào đã tạo thành một bức tranh đầy màu sắc...

Nhưng người Từ Minh Phong muốn tìm không phải là cô gái ấy, mà là nhiếp ảnh gia đang đứng tư thế kỳ quái để chụp cho thiếu nữ xinh đẹp.

Điền Điền đang chụp cho mẫu ảnh, đột nhiên cô cảm thấy người mẫu của mình đứng bất động, đôi mắt xinh đẹp nhìn chăm chăm về phía sau cô. Lúc này Điền Điền mới chú ý tới thân thể mình bị bao phủ trong bóng đen, cô hơi co người lại, sau đó cầm chặt lấy máy ảnh từ từ quay đầu ra phía sau.

Ánh mặt trời không quá nóng nhưng lại chói mắt, hơn nữa Điền Điền còn chụp ảnh khá lâu nên khi đột nhiên nhìn sang nơi khác, đôi mắt cô không kịp thích ứng với ánh sáng.

Lúc vừa mới quay đầu, đôi mắt bị ánh mặt trời chiếu vào khiến Điền Điền phải nheo mắt lại, nhất thời cô không nhìn rõ được người đứng trước mặt là ai.

Điền Điền sững sờ một lúc lâu rồi mới phản ứng lại:

“*Anh là người hôm trước...*”

Từ Minh Phong không trả lời, trên mặt viết rõ hai chữ “Khó chịu”. Anh nắm chặt tay thành nắm đấm rồi nói:

“*Chúng ta cần nói chuyện.*”

Bạn đang đọc truyện *Chụp Trộm Chàng Trai Bọ Cạp* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Từ Minh Phong vốn định nói chuyện với Điền Điền về việc phát tán hình ảnh của anh trên trang mạng, nhưng huấn luyện viên ở dưới chân núi dường như không có kiên nhẫn, bà liên tục gọi điện thúc dục anh xuống núi.

Hiện tại Từ Minh Phong đã không còn là bảo vật trong lòng huấn luyện viên, nên anh không dám làm trái ý bà.

Từ Minh Phong vội vàng cầm lấy di động của Điền Điền để gọi sang điện thoại mình. Anh lưu lại số điện thoại của Điền Điền, nghĩ sau này rảnh sẽ tìm cô tính sổ, sau đó anh chạy như một con gió xuống dưới chân núi.

Đợi đến khi Từ Minh Phong đi rồi, người mẫu xinh đẹp mới đi tới gần Điền Điền, cô lưu ý nhìn theo bóng dáng Từ Minh Phong:

“*Chị Điền Điền, sao chị lại quen được nam thần siêu cấp soái ca như vậy!!!*”

Điền Điền nắm chặt di động mới vừa được thêm số điện thoại của Từ Minh Phong, cô bất đắc dĩ thở dài một hơi rồi nói lời thăm thía:

“*Nam thần siêu cấp soái ca này tất nhiên là rất đẹp trai, nhưng nếu nam thần tìm em để trả thù... vậy không phải là chuyện gì tốt đẹp.*”

Chiều ngày hôm qua, trong lúc Điền Điền dạo chơi, cô đã gặp được Từ Minh Phong ở sân tennis trong công viên cạnh bờ sông.

Thiếu niên diện mạo tuấn tú, trong tay cầm vợt tennis, mồ hôi rơi như mưa trên khuôn mặt... Điền Điền cảm lòng không đậu nên mới lấy máy ảnh của mình chụp hơn chục tấm, cô còn dùng di động quay lại một đoạn video anh thi đấu.

Lúc cô chụp ảnh thì Từ Minh Phong đã phát hiện, nhưng có lẽ bị chụp trộm quá nhiều nên anh ta cũng không trách gì cô.

Thiếu niên thi đấu với Từ Minh Phong bị thua trận, mặt mày xám xịt rồi đi, còn Từ Minh Phong một mình nằm trên sân tennis, đáng về tiếc nuối giống như đánh mất một thứ gì đó rất quan trọng trong quá trình theo đuổi giấc mơ.

Điền Điền yên lặng nhìn Từ Minh Phong một lúc lâu qua hàng rào sắt của sân tennis, sau đó cô mới xoay người rồi đi.

Advertisement / Quảng cáo

Cô tham gia vào giới nhiếp ảnh đã được hai năm, mới đầu không có người mẫu để chụp thì cô thường chụp người qua đường.

Bạn cùng phòng của cô có weibo với chục vạn người hâm mộ, bình thường cô ấy cũng hay lấy ảnh mà cô chụp để đăng lên weibo.

Lần này chụp Từ Minh Phong, Điền Điền cũng không có ý định gì. Nhưng chàng vạm vỡ khi cô rửa ảnh đã bị bạn cùng phòng nhìn thấy. Thế là trong lúc cô đi tắm rửa, bạn cùng phòng bèn lấy ảnh chụp cùng video đăng lên mạng, chỉ trong vòng một ngày số lượt người xem video đã lên tới bảy số, người hâm mộ cũng tăng lên như điều gặp gió.

Khi video được phát trên mạng ngày thứ ba thì chủ nhân trong video đã tìm tới cửa.

Lúc video nổi như cồn ở trên mạng, cư dân mạng đã nhanh chóng tìm ra tư liệu cá nhân của Từ Minh Phong, anh ta là tuyển thủ dự bị của đội tuyển tennis quốc gia, trong tay sở hữu vô số các giải thưởng tennis lớn nhỏ.

Đây quả nhiên là kho báu của nước nhà!

Điền Điền mặc niệm một câu A Di Đà Phật ở trong lòng, cô đã chuẩn bị tốt tinh thần sẽ gặp cảnh sát vì xâm phạm đời tư cá nhân của người khác.

Cô thấp thỏm chờ đợi Từ Minh Phong tới tính sổ, nhưng dường như Từ Minh Phong có việc bận, sau khi lưu số của cô thì anh ta biến mất không có tin tức gì. Điền Điền lại không dám gọi điện cho Từ Minh Phong, cứ như vậy đợi trong khoảng một tuần, Điền Điền không chịu nổi dằn vò nên cô chủ động “Gọi điện đầu thú”.

Điền Điền gọi điện thoại cho Từ Minh Phong, chuông đổ đã lâu mà đầu bên kia vẫn không có ai nhắc máy. Lúc Điền Điền chuẩn bị cúp điện thoại thì người kia rốt cuộc nghe máy, nhưng mở đầu không phải câu chỉ trích như trong dự đoán của Điền Điền, mà là một tiếng “*Alo*” đầy mặt mũi.

Điền Điền sững sờ hai giây, có vẻ như cô gọi điện thoại không đúng lúc, tâm tình Từ Minh Phong rõ ràng đang không tốt.

Điền Điền hơi do dự, cuối cùng cô vẫn mở miệng nói:

Advertisement / Quảng cáo

“*Xin chào, em chính là người đã chụp lên anh...*”

“*Để sau rồi nói.*”

Từ Minh Phong không đợi Điền Điền nói xong đã ngắt lời rồi trực tiếp ngắt máy.

Điền Điền ngất ngốc cầm điện thoại, mới có mấy ngày không thấy mà Từ Minh Phong sao lại ư oái thế kia, hơn nữa âm thanh mà cô mới nghe được qua điện thoại hình như là ở bờ sông?

Tâm tình không tốt lại ở bờ sông... Điền Điền bị bạn học đầu đội boc các loại tin tức nhảy sông tự tử, nghĩ đến khả năng này cô liền giật mình sợ hãi, cô nhanh chóng cầm lấy điện thoại chạy ra khỏi ký túc xá.

Tuy rằng có thể tra được rất nhiều tin tức của Từ Minh Phong ở trên mạng, cô với Từ Minh Phong cũng chỉ gặp mặt có hai lần, chính vì vậy cô mới không hề do dự chạy thẳng đến sân tennis cạnh bờ sông, nơi mà cô đã chụp lên anh ta.

Quả nhiên Điền Điền đã tìm được người.

Nhưng Từ Minh Phong cũng không đi tìm cái chết giống như trong tưởng tượng của cô, tâm tình anh ta tuy rằng xuống dốc, cách phát tiết tâm trạng lại rất tích cực.

Điền Điền đứng bên ngoài sân tennis đợi hồi lâu, cô cảm thấy nếu Từ Minh Phong lại tiếp tục đánh thì cơ thể anh ta sẽ không chịu đựng nổi.

Điền Điền đi đến máy bán tự động để mua một chai nước, sau đó nhẹ nhàng tiến vào sân tennis.

Lúc này Từ Minh Phong mới chú ý đến Điền Điền, anh nhíu mày tựa như thắc mắc tại sao cô lại tìm đến nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Trộm Chàng Trai Bọ Cạp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Điền Điền vẫn luôn chú ý đến phản ứng của Từ Minh Phong, thấy anh nhíu mày, cô rất sợ sẽ bị Từ Minh Phong tức giận rồi đánh bóng lên người mình, cô vội vàng đứng thẳng người để nói ra nguyên nhân chính mình tới nơi này.

“Lần này em không đến chụp lên anh, em sợ anh nhảy sông tự tử nên mới chạy tới đây nhìn thôi.”

Từ Minh Phong: “...”

Đứng là cô nàng ngốc nghếch có tính thần trách nhiệm xã hội mạnh mẽ.

Từ Minh Phong đã ở sân tennis đánh được mấy tiếng đồng hồ, áo thun trên người đã sớm ướt đầm vì mồ hôi, cổ tay nhức mỏi đến mức gần như tê liệt mất hết cảm giác. Hiện tại bị Điền Điền gây gián đoạn, thân thể vận động với cường độ cao đã sinh ra phản ứng muốn đình công, nếu như huấn luyện viên biết anh tự hành hạ mình như vậy, chắc chắn bà ấy sẽ hung hăng mắng cho anh một trận.

Thân thể được nghỉ ngơi, Từ Minh Phong lập tức cảm thấy vừa mệt vừa khát, đôi mắt anh vô thức nhìn bình nước trong tay Điền Điền.

Anh theo bản năng liếm liếm môi: *“Bình nước kia là cho tôi sao?”*

“A... đúng, đúng vậy!” Điền Điền mỗi lần nói ra được mấy từ, cuối cùng cô gắt đầu rồi đi nhanh về phía trước mặt Từ Minh Phong và đưa bình nước cho anh.

Từ Minh Phong xoay xoay cánh tay nhức mỏi, anh nhận lấy bình nước trong tay Điền Điền, sau đó mở nắp rồi uống một ngụm thật to.

Yết hầu khô khốc giống như nằng hặn gặp mưa rào, sự mệt mỏi trong cơ thể cũng tan biến đi rất nhiều.

Điền Điền nhất thời xúc động nên mới vội vàng chạy tới, cô đưa xong nước thì không biết nên làm sao, hiện tại mà nhắc tới chuyện chụp lên kia hình như cũng đã muộn.

Trong lúc Điền Điền không biết phải làm sao mới tốt thì Từ Minh Phong đã uống xong phần nửa chai nước khoáng, anh đặt chai nước trong tay xuống rồi cầm vợt tennis và nhìn cô:

“Em đánh tennis không?”

Advertisement / Quảng cáo

Đánh với tuyển thủ của đội tuyển quốc gia? Đây hoàn toàn là mùa riu qua mắt thợ, nhưng không hiểu sao Điền Điền lại đồng ý, giọng nói còn mang theo chút kiêu ngạo:

“Được, em đã chọn tennis là môn thể dục tự chọn của học kỳ trước đấy, không ngờ lại đánh khá tốt.”

Vì thế bạn học Điền Điền có thành tích khá tốt môn thể dục tự chọn cứ thể cầm vợt tennis đấu với Từ Minh Phong.

Sau đó cô bị thương phát hiện ra “Thành tích khá tốt” khi ở trước mặt Từ Minh Phong còn không bằng đứa trẻ đang học phát bóng. Mà Từ Minh Phong dường như cũng không thật sự muốn đánh, anh chỉ đơn thuần muốn đứng trên sân tennis, mặc kệ đối thủ có trình độ như thế nào.

Không biết đã qua bao lâu, với thể lực yếu ớt của chính mình, Điền Điền hoàn toàn bị đánh bại. Cô chơi xấu ôm vợt ngồi bệt xuống đất, vừa thở hổn hển vừa nói:

“Em không chịu nổi nữa, nếu còn đánh tiếp thì chân em liệt mất.”

Từ Minh Phong đứng ở phần sân đối diện, anh nhìn chăm chăm Điền Điền một lúc lâu rồi nhún nhún vai, không biết đã suy nghĩ cái gì nhưng rốt cuộc anh cũng đặc xá cho Điền Điền.

Điền Điền lết nửa thân dưới tường như bị liệt về khu nghỉ ngơi trong sân tennis, Từ Minh Phong chắc là cảm thấy áy náy nên đi ra ngoài mua cho cô một chai nước khoáng.

Hai người không nói năng gì, chỉ yên lặng ngồi ở dưới khu nghỉ, gió bên bờ sông thổi tới, cảm giác rất dễ chịu.

Thật lâu sau, Từ Minh Phong đột nhiên mở miệng:

“Tớ nhớ em đã có bạn cùng chung sở thích chụp ảnh rồi sao?”

Điền Điền lắc đầu: *“Mấy năm gần đây em mới bắt đầu chụp ảnh.”*

Advertisement / Quảng cáo

Từ Minh Phong: “...”

Anh khụ một tiếng rồi chuyển đề tài: *“Ngày em chụp lên tôi, tôi đang đánh tennis với một nam sinh, em còn nhớ không?”*

Điền Điền suy nghĩ rồi gật gật đầu.

Từ Minh Phong dường như tìm được đề tài nói chuyện, anh tùy ý dựa người ra phía sau, giọng điệu thoải mái nói:

“Đó là bạn thời thơ ấu của tôi. Từ khi còn rất nhỏ, chúng tôi đã cùng nhau đánh tennis, cậu ấy có thiên phú hơn tôi rất nhiều, nhưng vì lầm đường lạc lối mà bị cấm thi đấu. Sau này cậu ấy vẫn luôn muốn được thi đấu với tôi một lần, cho nên lần trước tôi mới vi phạm quy định trong khu tập huấn để ra ngoài thi đấu.”

Đột nhiên bị một người vẫn còn xa lạ nói cho biết toàn bộ câu chuyện, phản ứng của Điền Điền chậm chạp như kẻ ngốc, cô chỉ có thể bật thốt lên một từ “À”, sau đó không nói gì thêm nữa.

Cũng may Từ Minh Phong không để ý đến việc cô có đáp lời hay không, anh lại tự mình nói:

“Cậu ta chịu đựng ba năm, thật vất vả mới được đến lúc lên cầm thi đấu hết hiệu lực, vậy mà không ngờ lại bị thương ở cổ tay.”

Một tuyển thủ tennis tài năng vì sai lầm mà thất bại, lại nghe được người khác nói sau lưng chuyện mình dùng doping(*) trong quá khứ... cậu ta nhất thời thẹn quá hoá giận, bao nhiêu áp lực cùng mặt trái của cảm xúc trong suốt ba năm qua hoàn toàn bùng nổ. Cậu đã động thủ đánh người, kết quả cổ tay bị thương, có khả năng không bao giờ nắm vợt được nữa.

()Doping: là tên gọi chung của các chất kích thích bị cấm trong thi đấu thể thao.*

Bạn thời thơ ấu từng cùng nhau cầm vợt tennis thể sẽ sát cánh bên nhau, cuối cùng chính cậu ta lại tự ném vợt đi...

Điền Điền thật sự không biết phải nói gì, hoặc là dù cô có nói gì thì tất cả ngôn từ đều trở nên vô nghĩa.

Chương 4

Cuối cùng chuyện chụp trộm vẫn không hề được giải quyết, cũng có thể nói Từ Minh Phong đã không còn để ý.

Anh ta kể xong chuyện đó, Điền Điền cũng không biết mình nên nói gì.

Từ Minh Phong ngửa đầu ra sau, anh vất tay lên trán, thật lâu sau mới nở nụ cười và nói:

“Nói cùng em mấy chuyện này cũng không có tác dụng gì.”

Điền Điền cảm thấy nụ cười kia của Từ Minh Phong vừa mang theo sự bất đắc dĩ lại vừa có ý tự giễu, cô hơi nghiêng đầu, ánh mắt lập tức bị hàm răng trắng sáng của anh hấp dẫn.

Advertisement / Quảng cáo

Quả thực diện mạo của Từ Minh Phong đúng như lời huấn luyện viên đã nói, chỉ cần anh chung diện hơn là có thể tiến vào giới giải trí, bình thường lúc thi đấu, toàn bộ khán đài đều là mấy cô gái nhỏ điên cuồng cổ vũ cho anh.

Điền Điền là nhiếp ảnh gia, ánh mắt nhìn trai xinh gái đẹp sẽ khác hơn người thường, nhưng về cơ bản đều tương đối khách quan, kể cả những thứ người khác cảm thấy bình thường thì dưới con mắt của cô lại có một vẻ đẹp thu hút riêng.

Giống như hiện tại, không hiểu sao Điền Điền lại đột nhiên cảm thấy chiếc răng khểnh kia của Từ Minh Phong trông rất đẹp, đẹp đến nỗi cô muốn dùng đầu lưỡi chạm vào nó... Điền Điền gạt mình với suy nghĩ táo bạo này của chính mình.

Cô nhanh chóng rời ánh mắt đi chỗ khác, sau đó vươn tay vỗ vỗ hai má nóng bừng của mình, trong lòng không ngừng mặc niệm ba lần: *Nhan sắc là con dao hai lưỡi...* Cuối cùng cô tự dè ép tâm tư không chính đáng vừa nảy sinh xuống đáy lòng.

Sau khi xử lý xong cảm xúc hỗn loạn, Từ Minh Phong đứng dậy thu dọn đồ về nhà. Trước khi trở về, anh còn đưa Điền Điền đến trạm xe, nhìn cô lên được xe bus anh mới xoay người trở về nhà.

Điền Điền trở lại trường học, không biết thế nào mà cô lại đánh bạo gửi lời mời kết bạn qua wechat của Từ Minh Phong, nội dung kèm theo là: *[Người chụp trộm anh — nhiếp ảnh gia Điền Điền]*.

Từ Minh Phong nửa mặt thay đồ, mười mấy phút sau mới đồng ý lời mời kết bạn của Điền Điền, anh gửi tin nhắn trả lời đầu tiên: *[Nam sinh xui xẻo bị em chụp trộm — Từ Minh Phong]*.

Tuy nhiên Điền Điền luôn luôn lãng phí cơ hội, kể từ khi thêm wechat cô vẫn không dám tìm anh nói chuyện, có đôi khi lén bài viết của anh trên dòng thời gian cô cũng phải đắn đo hồi lâu, chỉ sợ like nhầm một phát sẽ làm bại lộ tâm tư nhỏ mà cô luôn cố gắng giấu kín.

Đến khi gặp lại Từ Minh Phong lần nữa thì thời tiết đã bắt đầu nóng lên.

Đội bóng rổ của trường muốn làm poster tuyên truyền, mà cô lại chơi với đội trưởng đội bóng, cho nên bọn họ đã tìm cô để xin giúp đỡ.

Một đám nam sinh đánh bóng trên sân, còn Điền Điền ôm máy ảnh chạy khắp sân để căn góc chụp sao cho có được những bức hình đẹp tự nhiên nhất. Một nam sinh nhảy lên đập bóng, Điền Điền muốn chụp được toàn thân anh ta nên đã nhanh chóng lùi về phía sau, nhưng không may lại đụng phải một người, tay cô run lên khiến bức ảnh bị rung.

Trong lòng Điền Điền tức nuối mình đã không chụp được khoảnh khắc đó, đồng thời xoay người xem chính mình đã đụng phải ai.

Advertisement / Quảng cáo

Đến khi quay đầu nhìn thấy Từ Minh Phong, cô không khỏi kinh ngạc.

Điền Điền sửng sốt, *“Sao anh lại ở chỗ này?”*

Từ Minh Phong nhún vai, hếch cằm chỉ người bên cạnh, *“Tôi cùng bạn đến đây chơi bóng.”*

Bởi vì Từ Minh Phong là tuyển thủ của đội tuyển chuyên nghiệp nên Điền Điền vẫn luôn cho rằng anh chỉ biết đánh tennis, thấy anh đến đây chơi bóng rổ thì biểu tình của Điền Điền ngạc nhiên như kiểu *“Anh mà cũng biết chơi bóng rổ?”*

Từ Minh Phong thấy phản ứng của Điền Điền, máu huyết thăng trong người liền nổi lên.

Trường mà Điền Điền theo học là đại học tổng hợp, nhưng nam sinh ở đây trời sinh đã có năng khiếu về bóng rổ, cho nên người trong đội bóng cũng không hề kém, trước đây bọn họ còn giành ngôi quán quân của giải bóng rổ sinh viên mở rộng.

Vậy mà Từ Minh Phong lại có thể cướp được bóng từ tay đội trưởng, không đến hai mươi phút thi đấu, anh đã vài lần thực hiện thành công cú ném 3 điểm.

Lúc này Điền Điền mới lộ ra biểu tình mê muội, cô âm thầm giờ ngón cái ở trong lòng với Từ Minh Phong.

Tuy rằng sắc đẹp ở trước mặt, nhưng Điền Điền vẫn không quên nhiệm vụ của mình, sau khi trông cây si xong thì cô lại tiếp tục với công việc chụp ảnh, vì bận rộn nên cô đã sớm quên Từ Minh Phong.

Điền Điền ngồi xổm trên mặt đất chụp động tác nhảy lên đập bóng của bọn họ, Từ Minh Phong thấy vậy bèn tiến lại gần rồi ngồi xuống bên cạnh cô, anh nhìn cô một lúc lâu rồi mới nói:

“Gần đây em thích chụp hình kiểu này sao?”

Điền Điền tập trung điều chỉnh tiêu cự trên máy ảnh, nghe thấy Từ Minh Phong hỏi thì cô trả lời “ừm” một tiếng theo bản năng. Đợi đến khi điều chỉnh xong thì cô mới cảm thấy lời Từ Minh Phong nói có gì đó không đúng.

Advertisement / Quảng cáo

Từ Minh Phong vẫn ngồi xổm bên cạnh Điền Điền.

Điền Điền quay đầu sang, vì không kịp đề phòng nên ánh mắt hai người đã đụng phải nhau.

Không hiểu sao Điền Điền lại đột nhiên giải thích: *“Bọn họ trả tiền cho em đến đây chụp ảnh.”*

Từ Minh Phong nghe thấy vậy, lòng mày mới thoáng dần ra, anh gạt đầu “ừm” một tiếng rồi đứng dậy.

Không biết có phải Điền Điền sinh ra ao gác hay không, nhưng cô cảm thấy tâm tình Từ Minh Phong đang từ khó chịu biến thành vui sướng chỉ trong nháy mắt.

Bạn đang đọc truyện *Chụp Trộm Chàng Trai Bọ Cạp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5

Từ Minh Phong và bạn đều quen biết mấy người trong đội bóng rổ, sau khi kết thúc trận đấu đã là chặng vạng tối, mấy nam sinh bèn rủ nhau đi chợ đêm chơi.

Diễn Diễn chụp ảnh xong định trở về, nhưng bạn cùng phòng của cô không biết nghe được tin tức từ đâu mà biết được Từ Minh Phong đang ở trong trường bọn cô, mấy cô bạn nhanh chóng tung tăng chạy tới, sau đó ra sức ám chỉ với đội trưởng đội bóng rổ là muốn cùng được đi ăn tối.

Mấy người trong đội bóng đều độc thân, mà bạn cùng phòng của Diễn Diễn lại là mỹ nhân độc thân, cho nên được mời nhiệt tình cũng không có gì lạ.

Diễn Diễn không thể thoái thác, cô chỉ có thể đi cùng.

Nhưng cả buổi cô đều không thể tập trung, ngồi trong quán mà cô vẫn luôn cúi đầu xem ảnh chụp trên máy ảnh — tấm này chụp quá đẹp, tấm này bố cục không tồi... tấm này bị rung, còn tấm này lại thiếu sáng...

Mọi người đều chạm cốc với nhau, bạn cùng phòng cô thì e thẹn nói chuyện với Từ Minh Phong, còn Diễn Diễn quá mức tập trung xem ảnh, cô không phát hiện ra mình hơi lạc lõng giữa bọn họ.

Cô bạn trưởng phòng ngồi bên cạnh Diễn Diễn, thấy Diễn Diễn luôn cúi đầu nhìn máy ảnh trong tay thì cô vừa oán giận vừa gấp đồ ăn cho bạn mình.

Advertisement / Quảng cáo

Ngồi ăn được một nửa, trưởng phòng đứng dậy đi WC, một lúc sau có người ngồi xuống bên cạnh Diễn Diễn, cô tưởng là trưởng phòng nhà mình nên cũng không để ý tới.

Nam sinh bắt đầu gấp đồ ăn trên bàn, Diễn Diễn cũng không buồn ngẩng đầu lên, cô há miệng nói một câu:

“Trưởng phòng, dứt cho tớ một xiên thịt bò.”

Người bên cạnh ngáy người vài giây, sau đó rất nhanh phản ứng lại, anh cầm một xiên thịt bò vừa được nướng chín đưa đến bên miệng Diễn Diễn.

Diễn Diễn há mồm cắn một miếng, đang nhai thịt thì cô đột nhiên cảm thấy bầu không khí xung quanh không đúng lắm.

Diễn Diễn nghi hoặc ngẩng đầu, cô phát hiện ra tất cả mọi người đều chung một loại ánh mắt sâu xa nhìn cô. Lúc này cô mới ý thức được chuyện gì xảy ra, vừa quay đầu sang bên cạnh đã thấy Từ Minh Phong về mặt vô tội, còn trong tay anh ta là nửa xiên thịt bò mà Diễn Diễn đang ăn dở.

Diễn Diễn: “...”

Từ Minh Phong quả thực vô tội, nhìn cô ngồi một mình trong góc đã lâu, anh cảm thấy cô hơi đáng thương nên mới muốn ngồi gần để quan tâm cô nàng đáng thương này.

Nhưng ai biết được cô nàng đáng thương không hề đáng thương chút nào, anh vừa mới ngồi xuống mà cô không thèm ngẩng đầu nhìn đã sai anh lấy đồ cho cô ăn.

Diễn Diễn xấu hổ đến nỗi muốn đập đầu, nhưng cô không phải là con đà điểu nên chỉ có thể mặt dày đối diện với sự thật.

Cô gượng cười một tiếng và nói: “Thịt bò này nướng rất ngon.”

Nhưng đội trưởng đội bóng rổ lại phát hiện ra cô đang xấu hổ, anh ta còn trêu ghẹo một câu:

“Rất cuộc là thịt bò này nướng ngon hay là được Từ Minh Phong dứt thịt bò nên ăn ngon?!!!!”

Cuối cùng cả nhóm không nhịn được cười, bọn họ đều ha ha cười hai người.

Diễn Diễn đối mặt với tình huống này thì hơi luống cuống tay chân, cô chỉ có thể yên lặng đỏ mặt rồi ngáy ngô cười.

Từ Minh Phong lại không phản ứng gì quá lớn, mọi người ồn ào trêu chọc cũng không thấy anh khó chịu, nhưng Diễn Diễn lại vô cùng xấu hổ.

Ở góc độ của Từ Minh Phong, anh có thể nhìn thấy rõ vành tai cô đỏ như muốn nhò máu.

Từ Minh Phong ăn nốt nửa xiên thịt bò mà Diễn Diễn đang ăn dở, sau đó anh để que tre lên mặt bàn rồi hơi ngả người ra phía sau, một tay gác lên thành ghế của Diễn Diễn.

Advertisement / Quảng cáo

“Làm sao? Các cậu có ý kiến gì?”

Lời nói cùng hành động của anh biểu hiện rất rõ ràng: Tôi dứt cho người ta ăn còn chưa thèm lên tiếng, các cậu ý kiến cái rắm! Đúng là thích xen vào việc người khác!

Bạn cùng phòng của Diễn Diễn tuy rằng có ý với Từ Minh Phong, nhưng đó chỉ là tình cảm ngưỡng mộ đơn thuần dành cho nam thần tennis, cũng giống như Diễn Diễn suốt ngày nhìn thấy trai xinh gái đẹp, trong đầu không hề có suy nghĩ xấu xa. Hiện tại nhìn thấy một màn này, các cô đều rõ ràng: nam thần Từ Minh Phong rất có khả năng trở thành “về” của ký túc xá bọn cô!

Hiểu được điều này, mấy bạn cùng phòng Diễn Diễn liên tục thôi không tiếp tục đi quấy rầy Từ Minh Phong.

Buổi tối trước khi về trường, bởi vì chợ đêm ở gần trường bọn họ nên mấy nam sinh đưa nữ sinh trở về ký túc xá trước rồi mới tự mình trở về sau.

Dù không nói ra miệng nhưng trong lòng mọi người đều hiểu rõ, chính vì vậy mà bọn họ đã cố tình để một mình Diễn Diễn đi phía sau với Từ Minh Phong.

Diễn Diễn vẫn còn xấu hổ vì chuyện vừa này, cô không nói chuyện, chỉ cúi đầu đi bên cạnh Từ Minh Phong. Cô không biết rằng đáng về này của mình lúc này cực kỳ giống cô vợ nhỏ bị oan ức.

Tay Diễn Diễn nhẹ nhàng nắm lấy túi đựng máy ảnh, đêm mùa xuân vẫn hơi se lạnh, không biết ven đường là loại hoa gì mà khi cô và Từ Minh Phong sánh vai đi qua, chỉ cảm thấy chính mình vị một loại hương thơm ái muội bao bọc, càng cổ gầy dựa lại càng bị hăm sâu.

Bộ dáng Diễn Diễn quá mức ngưng ngừng, Từ Minh Phong muốn xem nhẹ cũng khó, anh nhìn không được mà nhìn cô một cái, sau đó hỏi:

“Em có bạn trai chưa?”

“A? Chưa có.”

“Vậy sao đáng về em như kiểu hồng hạnh vượt tường bị phát hiện thế? Hoặc là nói em thấy người khác hiểu lầm quan hệ giữa chúng ta nên thấy mình bị oan ức?”

“Không phải, em sợ anh cảm thấy mình bị oan ức.” Diễn Diễn thật thà nói, “Hồi tiểu học, em và một bạn nam bị mọi người đùa dai nhốt vào trong phòng học, mấy tên nhóc đó còn ngo đầu qua cửa sổ ồn ào trêu chọc chúng em là vợ chồng. Khi ấy ngốc nghếch nên không hiểu bọn họ nói gì, nhưng mà cậu bạn bị nhốt cùng em lại... khác nè.”

“...” Từ Minh Phong không nhịn được mà bật cười thành tiếng.

Tiếng cười sang sảng của anh đâm qua lớp không khí ái muội đang bao bọc xung quanh hai người, khiến cho bầu không khí trở nên nhẹ nhàng hơn.

Diễn Diễn cũng bị tiếng cười của anh lây nhiễm, cô cũng không câu nệ nữa, đợi Từ Minh Phong cười xong thì cô mới nói tiếp: “Được rồi, giờ đến lượt anh, em đã kể một chuyện trong quá khứ, anh cũng nên kể chuyện của mình chứ nhỉ?!”

Từ Minh Phong đã học đánh tennis từ rất nhỏ, ngoại trừ việc học ở trường thì thời gian còn lại anh đều dành hết ở sân tennis. Trong mắt người khác có thể cuộc sống của anh rất buồn tẻ, nhưng trong đôi mắt ngóatic trông của Diễn Diễn thì cô chỉ muốn moi hết cõi lòng để biết được vài việc liên quan đến anh.

“Huấn luyện viên tennis của bọn tôi rất nghiêm khắc, bà ấy còn có biệt danh là “Diệt Tuyệt sư thái”, đối với tôi mà nói bà ấy chính là một người thầy, nhưng khi tôi còn nhỏ thì bà ấy chính là ma quỷ. Có nhiều lần bà ấy phạt tôi rất tàn nhẫn, tôi thì luôn ghi hận trong lòng nên nhân lúc bà ấy không chú ý, tôi đã xì lốp xe đạp của bà liên tục trong một tuần.”

Chuyện này hiển nhiên không phải là chuyện cười nhưng Điền Điền lại nắm được một thông tin quan trọng.

Cô hỏi: “*Vậy huấn luyện viên có biết anh làm chuyện này không?*”

Từ Minh Phong lắc đầu.

Điền Điền cười đến gian trá: “*Vậy là sau này em có thể lấy chuyện này ra uy hiếp anh đúng không?*”

Từ Minh Phong: “...”

Ai nói cô nàng này ngốc?!! Cô ấy so với người khác thì khôn lỏi hơn rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Chục Trộm Chàng Trai Bọ Cạp* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6

Nắm được nhược điểm của Từ Minh Phong, cuối cùng Điền Điền cũng có thể dựng thẳng lưng mà đi.

Thường xuyên qua lại với nhau, Điền Điền và Từ Minh Phong dần dần thân thiết hơn. Mấy nữ sinh đội tennis muốn chụp ảnh lưu niệm, Từ Minh Phong sẽ để cử Điền Điền.

Mỗi khi Từ Minh Phong thi đấu, chỉ cần Điền Điền có thời gian là cô sẽ không bao giờ vắng mặt.

Từ Minh Phong đi ra khỏi sân thi đấu, xung quanh sẽ có rất nhiều phóng viên. Điền Điền không thể lên qua nhóm phóng viên, cô chỉ có thể dầm lên bậc đá chỗ vườn hoa để chụp ảnh.

Từ Minh Phong không hề thích bị đám phóng viên vây quanh chụp ảnh, anh kéo mũ lưỡi trai thấp xuống rồi tiến về trước, đi được một đoạn đột nhiên anh phát hiện cách đó không xa có một bóng dáng quen thuộc, khoẻ miệng anh yện lặng nhếch lên, sau đó anh tiến nhanh về phía Điền Điền.

Điền Điền vốn cách rất xa Từ Minh Phong, nhưng Từ Minh Phong lại đi ra khỏi đám đông để đến gần chỗ cô.

Những người vây quanh Từ Minh Phong tự động nhường đường cho anh, mà Từ Minh Phong thì thuận lợi đi đến trước mặt Điền Điền.

Điền Điền đứng trên bậc đá, vị trí đứng so với Từ Minh Phong thì cao hơn rất nhiều. Qua ống kính máy ảnh cô có thể nhìn thấy anh đang bước tới gần, đợi đến khi Từ Minh Phong đứng ở trước mặt rồi ngẩng đầu nhìn cô thì Điền Điền mới động ngón tay, chụp một bức ảnh cận mặt Từ Minh Phong.

“*Tôi thắng rồi.*” Vừa rồi nhận phần thưởng nhưng Từ Minh Phong không hề bất động thanh sắc, vậy mà lúc này về mặt anh lại mang theo kiểu ngạo ngay cả chính anh cũng không phát hiện ra.

Vóc dáng Điền Điền nhỏ xinh, mỗi lần nhìn Từ Minh Phong cô đều phải ngẩng đầu, lần này đã có thể từ trên cao nhìn xuống, hơn nữa về mặt kia của Từ Minh Phong như muốn được khích lệ... cho nên cô nhất thời không nhận được mà vươn tay xoa đầu anh.

Advertisement / Quảng cáo

Người Từ Minh Phong cứng đờ, nhưng anh lại không tránh né, ngược lại được Điền Điền xoa đầu, anh không hề thấy phản cảm hay khó chịu.

Tuyển thủ tennis trẻ tuổi đẹp trai, sau khi chiến thắng đã đi thẳng đến chỗ một cô gái, chuyện này so với chiến thắng của anh thì càng thu hút người đọc hơn.

Chính vì vậy mà ngày hôm sau, ảnh chụp Điền Điền xoa đầu Từ Minh Phong đã được phát tán khắp trên mạng xã hội.

Ngoại hình của Từ Minh Phong vốn đã là đề tài của cư dân mạng, lần này ảnh chụp vừa được tung ra đã khiến cho một bộ phận bùng nổ.

Huấn luyện viên của Từ Minh Phong nhìn mấy tiêu đề giật tít trên mạng, đại loại đều là nam thần tennis được hấp thụ ánh sáng tình yêu... Bà bức mình ném điện thoại đến trước mặt Từ Minh Phong, rồi nói thẳng:

“*Em nhìn mấy bài báo này đi, toàn viết lung tung vô vẩn. Nếu em cảm thấy không thoải mái, cô sẽ tìm người xóa bài đi.*”

Từ Minh Phong nhìn thoáng qua bài viết và không lên tiếng, huấn luyện viên thoáng suy tư, sau khi hiểu rõ mọi chuyện thì bà không tiếp tục quản chuyện này nữa.

Điền Điền rất ít khi lên mạng xã hội, cô không biết chuyện mình và Từ Minh Phong đã bị hiểu lầm thành yêu nhau. Tận đến tối khi các bạn cùng phòng cho cô đọc tin thì cô mới biết chuyện.

Điền Điền nhớ lại hành vi ngày đó của mình và cảm thấy chính mình đã đem phiền toái đến cho Từ Minh Phong, cô bèn gửi một tin xin lỗi qua wechat cho anh.

Advertisement / Quảng cáo

Từ Minh Phong đại nhân đại lượng nên chắc không so đo chuyện này với cô, nhưng cô thì vẫn cảm thấy áy náy.

“*Mấy tin tức kia có thể xóa bỏ được không? Em nghe nói nếu phía anh liên hệ với phóng viên thì có thể gỡ bài xuống.*”

Từ Minh Phong hình như bận việc, phải một lúc sau anh mới trả lời tin nhắn của Điền Điền: “*Vừa rồi tôi vừa tìm huấn luyện viên để nói chuyện, bà ấy có quan hệ khá rộng, tôi cho rằng huấn luyện viên có thể giải quyết được chuyện này... Nhưng lần này bà ấy nói chuyện gây ồn ào quá lớn, rất khó để áp xuống.*”

Lời này có ý là họa quá lớn, huấn luyện viên không có biện pháp.

Nhận được tin nhắn, Điền Điền lại càng áy náy.

Cô hận không thể quay ngược được thời gian, đem chính mình đập ngã xuống vườn hoa.

Từ Minh Phong cũng nhận ra Điền Điền đang áy náy, thế nên anh bèn cho cô một cơ hội chuộc tội.

“*Nếu em cảm thấy có lỗi thì cuối tuần đi ra ngoài cùng tôi, giúp tôi xách đồ để lấy công chuộc tội.*”

Cuối tuần Điền Điền không có tiết học, cũng không có ai đặt lịch chụp với cô. Hơn nữa cũng chỉ là xách đồ thôi mà, đây là chuyện quá đơn giản. Điền Điền không hề nghĩ ngợi mà đồng ý ngay lập tức.

Bạn đang đọc truyện *Chục Trộm Chàng Trai Bọ Cạp* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 7

Bạn cũng phỏng biết cuối tuần Điền Điền ra ngoài dạo phố với Từ Minh Phong thì bọn họ còn kích động hơn cả nhân vật chính, các cô ấy còn lấy mỹ phẩm của bản thân ra trang điểm giúp Điền Điền.

Điền Điền từ chối.

“Tớ chỉ đi làm nha hoàn cho Từ Minh Phong nên trang điểm cũng không để làm gì.”

Trưởng phòng ký túc xá không chút khách khí dặm kem nền lên mặt Điền Điền, sau đó phản bác:

“Nha hoàn xinh đẹp thì cũng có thể trở thành nữ chủ nhân.”

Quả thật Điền Điền có tình cảm với Từ Minh Phong, mà người con gái trang điểm vì người mình thích cũng là điều hiển nhiên, cho nên Điền Điền không tiếp tục cự tuyệt, cô cũng muốn nhìn thấy sự kinh ngạc trong mắt Từ Minh Phong khi.

Advertisement / Quảng cáo

Điền Điền — người cũng như tên, vẫn luôn là cô gái nhỏ ngọt ngào trong mắt mọi người. Tuy rằng mấy năm gần đây vì theo đuổi đam mê làm nhiếp ảnh gia mà cô không chăm chút được cho bản thân mình, hơi thờ nghệ thuật toát ra từ trong xương nhưng khi chất xinh đẹp ngọt ngào lại tiêu tán đi không ít.

Bạn cô còn cho mượn chiếc váy đồ liền thân và giúp cô tạo kiểu cho mái tóc đen nhánh, so với bộ quần áo như cô lao công lúc bình thường thì bộ đáng hiện tại khác một trời một vực.

Lúc Điền Điền xuất hiện trước mặt Từ Minh Phong, cô không được tự nhiên gãi đầu gãi thích:

“Bạn cũng phỏng muốn trang điểm cho em, chiếc váy này cũng là của mấy cô ấy.”

Điền Điền gãi thích là vì cô sợ Từ Minh Phong hiểu lầm cô muốn gặp anh cho nên mới tốn công chườm diện.

Từ Minh Phong “À” một tiếng rồi nói: “Tay nghề trang điểm của bạn em không tệ.”

Điền Điền “...”

Từ Minh Phong lại nói tiếp: “Chiếc váy của bạn em cũng không tồi.”

Điền Điền không nhịn được mà bĩu môi nói: “Nam sinh khác đều khen em xinh đẹp, tại sao anh chỉ khen quần áo và trang điểm của em?!”

Từ Minh Phong nghe vậy thì nhướn mày: “Nam sinh khác? Là ai?”

Lúc Điền Điền ra cửa đã gặp mấy nam sinh cùng lớp, cô có thành tích tốt, tính cách lại ngoan ngoãn, hơn nữa còn giúp bạn bè chụp rất nhiều ảnh nên cô được nhiều người quý mến. Nam sinh cùng lớp thấy cô trang điểm tí mĩ bèn trêu ghẹo hỏi cô phải có ăn mặc đẹp như này, để ra ngoài gặp bạn trai hay không.

Tất nhiên Điền Điền không dám nói chuyện như này với Từ Minh Phong, cho nên ánh mắt cô hơi né tránh.

Từ Minh Phong vừa nhìn liền cảm thấy có điểm bất thường.

Anh hơi cúi người nhìn thẳng vào mắt Điền Điền, để cô không thể trốn tránh, “Nam sinh nào khen em?”

Điền Điền nghĩ nghĩ, “Có vài nam sinh.”

Advertisement / Quảng cáo

Từ Minh Phong: “....”

Sau đó Điền Điền lại nói: “Có một đám nam sinh.”

Nhìn mặt Từ Minh Phong như ăn phải thuốc nổ, lúc này Điền Điền mới cảm thấy hài lòng khi bọn họ hoà nhau được một lần.

Từ Minh Phong nói mấy ngày nữa sẽ đến sinh nhật em họ, cho nên anh muốn chuẩn bị quà cho cô bé. Tuy em họ mới mười tuổi, nhưng con mắt thâm mĩ không khác gì người lớn, anh lại là một người đàn ông khô khan nên rất sợ chính mình sẽ chọn phải quà cô bé không thích, vì thế anh mới mang theo Điền Điền đến đây hỗ trợ.

Để phù hợp với chiếc váy, hôm nay Điền Điền còn cố ý xỏ đôi giày cao gót năm phân, đi dạo một vòng tuy không đến nỗi phỏng rộp chân nhưng chung quy vẫn không được thoải mái.

Tuy nhiên ngày hôm nay cô đến đây để chuộc tội, cô không dám gây thêm phiền toái cho Từ Minh Phong nên chỉ có thể cắn răng chịu đựng.

Đôi giày cao gót khiến chân Điền Điền không được thoải mái, cô không theo kịp bước chân của Từ Minh Phong, đi được có một lúc mà cô đã tụt lại ở phía sau một đoạn khá xa.

Từ Minh Phong quay đầu lại nhìn, đúng lúc Điền Điền đang cúi đầu xem xét chân của chính mình, anh liền nhận ra tình huống khó khăn của cô.

Từ Minh Phong dời ánh mắt khỏi người Điền Điền, mặc dù không nói gì nhưng anh lại rẽ vào quán cà phê cách đó không xa.

Điền Điền vừa thấy liền lập tức đi theo, trong lòng cô thầm nghĩ: *Cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi!*

Nhưng nghỉ ngơi thì nghỉ ngơi, khi ngồi đối diện với Từ Minh Phong trong một quán cà phê trang nhã như thế này, Điền Điền vẫn còn rất giữ kè.

Từ Minh Phong cúi đầu nghịch điện thoại, trong quán cà phê có mấy tốp đang ngồi, nhưng xung quanh vẫn rất yên tĩnh. Âm thanh mà Điền Điền có thể nghe được cũng chỉ có âm nhạc được bật trong quán cùng tiếng nói chuyện của đôi tình nhân bên cạnh.

Điền Điền ho khan một tiếng rồi tìm đề tài để nói chuyện với Từ Minh Phong:

“Em cảm thấy mấy người đi đến tiệm cà phê hoặc là bạn thân, hoặc là các cặp yêu nhau, còn giống như chúng ta thì người ta khả năng sẽ nghĩ em với anh là hủ nữ đi với một tên gay.”

Từ Minh Phong dừng lại động tác trên tay, khoé mắt hơi giật. Đây là cái loại logic chết tiệt gì vậy???

Advertisement / Quảng cáo

Từ Minh Phong cắt di động, anh chống cánh tay lên bàn, thân thể hơi nghiêng về phía trước.

“Em là hủ nữ à?”

Điền Điền nghĩ một lúc rồi lắc đầu.

“Còn anh cũng không phải gay.” Từ Minh Phong nói, “Cho nên đa số mọi người sẽ nghĩ chúng ta là người yêu.”

Thấy mưu kế nhỏ của mình đã thực hiện được, Điền Điền liền che miệng cười ngốc nghếch, nụ cười này còn mang theo vẻ ngượng ngùng cùng một chút đắc ý, ngay cả đôi mắt cũng cong cong như vàng trắng khuyết.

Từ Minh Phong bắt đắc dĩ nở nụ cười, anh nhỏ giọng nói một câu không ai nghe thấy: “Đồ ngốc!”

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Trộm Chàng Trai Bọ Cạp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8

Hai người lang thang ở bên ngoài cả buổi sáng. Đến giữa trưa, Từ Minh Phong sợ chân Diễm Diễm không chịu nổi, anh dẫn cô vào một quán cà phê để nghỉ ngơi, ngồi được một lúc mà đã hơn một tiếng.

Cặp tình nhân bên cạnh bàn bọn họ không ngừng rỉ rùm nói chuyện, thỉnh thoảng còn truyền đến cả tiếng cười vui vẻ. Diễm Diễm bị bầu không khí này lây nhiễm, đến nỗi ngay cả cốc cà phê trong tay cũng cảm thấy ngọt hơn ba phần.

Nhưng ngay sau đó bầu không khí hài hoà này đã bị phá vỡ, có một nam một nữ nhanh chóng tiến vào trong quán.

Vì Diễm Diễm quay lưng lại phía bọn họ nên cô còn chưa biết chuyện gì, đến khi nghe thấy ồn ào mà quay đầu lại thì cô đã thấy cô gái vừa bước vào quán cầm ly cà phê trên bàn, hất thẳng vào mặt cô gái đang ngồi ngay gần phía sau Diễm Diễm.

Qua lời nằng nặc của bọn họ thì mọi người trong quán đều đoán được ra chân tướng sự việc, thì ra bạn trai cũ cùng bạn gái cũ của hai người kia đã liên kết với nhau nhằm chia rẽ cặp đôi ngọt ngào này.

Sau một hồi lờ lờ qua tiếng lại thì không tránh khỏi xô xát, hai cô gái lao vào túm tóc nhau, còn hai chàng trai thì hung hăng hơn, bọn họ đập đồ bàn rồi lao về phía đối phương. Nhân viên phục vụ chạy ra can nhưng hai người kia vẫn đánh nhau điên cuồng, không ai trong số họ có thể không chế được bản thân.

Trong lúc đám người kia đánh nhau thì Từ Minh Phong đã kéo Diễm Diễm đến chỗ an toàn, tuy nhiên vẫn không tránh khỏi bị ảnh hưởng bởi chuyện này. Không gian quán cà phê không lớn lắm, mà mấy người kia lại đánh nhau ngay khu vực gần cửa quán, Từ Minh Phong và Diễm Diễm bị kẹt ở phía trong.

Advertisement / Quảng cáo

Từ Minh Phong thấy bọn họ không có ý định dừng tay, sợ trong lúc hỗn loạn chẳng may sẽ làm bị thương đến Diễm Diễm, anh bèn sẵn tay áo chuẩn bị tiến lên gia nhập để sớm chấm dứt trò cười này.

Nhưng Diễm Diễm đột nhiên nhớ tới trước đây Từ Minh Phong từng kể với cô rằng bạn của anh do đánh nhau mà có tay bị thương, sau này không thể cầm vợt tennis. Thân thể Diễm Diễm phản ứng nhanh hơn não bộ, cô nhanh chóng giữ lại tay Từ Minh Phong, sau đó nắm chặt hai tay của anh rồi lắc đầu như trống bỏi.

Từ Minh Phong hơi giật mình, nhìn Diễm Diễm giữ chặt hai tay mình, anh mới chợt nhớ ra chuyện từng kể trước đây, đây lòng bỗng nhiên có một dòng nước ấm chạy khắp cơ thể.

Sau vài phút thì vụ ẩu đả trong quán cà phê mới được dẹp yên, mà trong suốt thời gian đó Diễm Diễm vẫn luôn nắm chặt tay Từ Minh Phong. Tận đến khi mấy người gây rối bị đưa ra ngoài thì Diễm Diễm mới thở phào nhẹ nhõm, cô buông tay anh ra, nhưng ai biết được Từ Minh Phong lại đột nhiên nắm ngược lấy tay Diễm Diễm.

Anh nhìn thẳng vào mắt cô: *“Vì sao lại muốn làm như vậy?”*

Diễm Diễm có chút hồi hộp khi bị anh nắm tay, nhưng cô vẫn thật thà nói:

“Anh là tuyển thủ tennis, đôi tay chính là sinh mệnh của anh. Nếu chẳng may bị thương thì sẽ rất đáng tiếc.”

“Vậy em là một nhiếp ảnh gia, nếu chẳng may em gặp nguy hiểm thì có phải anh sẽ là người bảo vệ đôi mắt cho em hay không?!” Từ Minh Phong vừa nói vừa đưa một tay che đôi mắt của Diễm Diễm, *“Giống như thế này.”*

Diễm Diễm bị anh nắm tay, ngay cả đôi mắt cũng bị che khiến cô hoàn toàn ở trạng thái bị động, trông mắt bất an không ngừng chuyển động, hàng mi dài cong vút của cô quét qua lòng bàn tay Từ Minh Phong khiến cô cảm thấy té dạt.

Yết hầu Từ Minh Phong khẽ động, anh đột nhiên cúi người hôn lên bàn tay đang che đôi mắt của Diễm Diễm.

Giọng nói khàn khàn của anh truyền tới tai cô.

“Diễm Diễm, chúng ta làm sáng tỏ tin đồn đi?”

Diễm Diễm ngạc nhiên hỏi: *“Tin đồn gì?”*

“Tin đồn trên mạng nói chúng ta yêu nhau.”

Tin đồn... chính là chuyện không phải thật, tâm Diễm Diễm đột nhiên cảm thấy mất mát.

Từ Minh Phong đem chuyện này gọi là tin đồn... tuy rằng cô cũng hiểu rõ đây không phải là sự thật, nhưng bị chính Từ Minh Phong phủ nhận ở tại đây, Diễm Diễm vừa cảm thấy lằng lằng vì hành động trước đó của anh, hiện tại đột nhiên bị giáng xuống một đòn, tâm trạng cô liền xuống dốc không phanh.

Diễm Diễm nín thở, sau một lúc lâu cô mới tìm được giọng nói của chính mình, đây lòng chưa xót nói một tiếng: *“Được.”*

Tuy đôi mắt bị bị kín, nhưng biểu cảm trên khuôn mặt Diễm Diễm từ vui mừng chuyển thành lo lắng, mất mát lại quá mức rõ ràng.

Advertisement / Quảng cáo

Diễm Diễm không nhìn thấy nên cô không biết giờ phút này ánh mắt Từ Minh Phong lộ ra ý cười vui vẻ.

Anh nhéo tay cô, giọng điệu nhẹ nhàng như đang thăm thài.

“Anh muốn nói với những người khác, chuyện này không phải tin đồn.”

Thân thể Diễm Diễm cứng đờ, đây... đây là sao?

Lần này Từ Minh Phong không hề thừa nước đục thả câu, mà là thừa thắng xông lên không cho Diễm Diễm có cơ hội suy nghĩ miên man.

“Anh thích em, thế nên mới muốn chứng thực tin đồn.” Từ Minh Phong đứng thẳng người khi nói mấy lời này, nhưng một tay vẫn che đôi mắt của Diễm Diễm.

Khuôn mặt Diễm Diễm nhỏ nhắn, Từ Minh Phong che lại bằng một tay thì khuôn mặt cô cũng chỉ từ chớp mũi đỏ xuống.

Có lẽ Diễm Diễm bất an nên cô vô thức cắn môi của chính mình, cô ngốc này không hề biết đáng vẽ của mình lại vô cùng mê người.

Từ Minh Phong đột nhiên nổi lên sắc tâm, anh rất cẩn thận nói:

“Anh muốn hôn em một cái... được không?”

Từ Minh Phong cảm giác được lông mi của Diễm Diễm động một cái, sau đó cô nàng này không hề có phản ứng gì.

Đây là im lặng từ chối sao???

Dù Từ Minh Phong có to gan lớn mật, làm việc quả quyết dứt khoát thì anh từ trước đến nay sẽ không bao giờ ép buộc người khác. Nếu Diễm Diễm không muốn thì anh cũng không cưỡng cầu.

Từ Minh Phong đang muốn từ bỏ, vừa định thu tay về thì anh lại nghe được giọng nói như tức đến tận óc của Diễm Diễm.

“Em đã nhắm mắt rồi, sao anh còn chưa hôn!!!”

Từ Minh Phong: “.....”

Anh bật cười, một bên thăm nghĩ sao nha đầu này lại ngốc nghếch như vậy, còn một bên lại nghĩ tiểu tử tông của anh chỉ có thể do chính anh sủng ái, chiều chuộng.

Từ Minh Phong cúi người hôn lên môi Diên Diên.

Advertisement / Quảng cáo

Nhân viên phục vụ vừa mới tiễn ôn thần ra khỏi quán, lúc quay lại dọn dẹp nhìn thấy một này thì không khỏi vui mừng thầm chúc cặp vợ chồng son.

Thế giới bên ngoài tuy ảm ỉ, nhưng nội tâm bọn họ lại an nhiên.

Từ Minh Phong gặp Diên Diên vào cuối đông, đến khi mùa xuân trăm hoa đua nở, anh đã thích cô nàng ngốc nghếch này mất rồi.

Gặp được em giống như gặp được mùa xuân, gió xuân dịu mát cũng không bằng em dịu dàng...

Câu chuyện ngắn nhẹ nhàng xen lẫn ngọt ngào đến đây đã kết thúc. Moe hy vọng trong mỗi chúng ta sẽ có được mùa xuân cho riêng mình.

Cảm ơn mọi người đã ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Chuyện Trộm Chàng Trai Bọ Cạp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.